

وانهس ۹۷ : دۆزهخ!

لۇقا ۱۶

نووسراوى پىرۆز دىفەرمى: ترسنۆكان و بىباوهپان و قىزهوهنا... و ھەموو درۆزان، بەشيان لە دەرياچەى بە ئاگر و گۆگرد داگىرساوه. (ئاشكراکردن ۲۱ : ۸) (فريدهدرينه تاريكى دەرەو... بەرەو ئاگرى تاهەتايى، ئەوھى بۇ ئىبليس و فريشتهكانى ئامادە كراوه.) (مەتا ۸ : ۱۲، ۲۵ : ۴۱) (ئەوانە بۇ سزاي تاهەتايى دە چن، بەلام راستودروستان بۇ ژيانى تاهەتايى!) (مەتا ۲۵ : ۴۶)

دۆزهخ! كەس ھەز ناكات باسى بكات! تەنانەت نامانەوى بىرى لى بکەينەو! لەگەل ئەوھش دا، باسى دۆزهخ ئەو باسەيە كە پلانمان وايە دىراسەتى بکەين ئەمپۆ، لەبەر ئەوھى خودا زۆرى ھەيە دەربارەى ئەو باسە بىللى. لە نووسراوه پىرۆزەكان، خودا سەدان ئاگادارى داوھ تاكو خەلكى نەچنە ئەوى. لە وانەى

ئەمپۇ و سبەى پلانمان واىە فىربىن نووسراوه پىرۆزهكان
چىمان فىردهكات سهبارەت به دۆزهخ و ئاسمان
(بههشت) و چۆن دلنيا بين له وهى دهچينه بههشت و
نانىردرينه دۆزهخ. زۆر كهس پىيان واىە كهس ناتوانى
بزانى چى روو دەدات له پۆژى داوى، ياخود له كوئى
تاھەتايى بهسەر دەبەن. بهو شىۆهيه بير دەكه نه وه
چونكه دەر بارهى رىگاي پزگار بوون نازانن كه وا خودا
دايمە زان دووه و دەر بارهى ئەو به لىنه
سەرسورھىنە رانەى خودا داوئەتەى نازانن كه وا
دلنيا يىه كى بى گومان دە به خشى. ئايا ووشەى خودا
پىمان دە لىت چۆن دە توانين بزاني به دلنيا يىه وه كه
دەچينه بههشت؟ بى گومان! ووشەى خودا

دە فەرموى: ئەمانەم بۆ ئىوه نووسى كه باوھرتان به
ناوى كوړى خودا هەيه، تاكو بزاني ژيانى تاھەتاييتان
هەيه! (۱ يۆحه نا ۵: ۱۳)

ئايا دە زانى كه ژيانى تاھەتاييت دە بىت كه ووشەى خودا
بانگە وازى بۆ دەكات؟ لهو پۆژەى كه دەمرى، ئايا

دهزانی گیانت بۆ کویّ ده پروات؟ ئایا دلنیای له وهی که دهچییه به ههشت و ناتبه ن بۆ دۆزهخ؟ ئەگەر ئەو دلنیاییهت نیه، وانهی ئەمرۆمان ده بیّت زۆر سه رنجت رابکیشی.

وهک ئەوهی له ئینجیل بینیمان، کاتی عیسای پرزگاری ده ر له سه ر دونیا بوو، زۆر خه لکی فیّر ده کرد ده ربارهی ئەو شوینهی پیی دهوتری ئاسمان و ئەو شوینهی پیی دهوتری دۆزهخ. هه رچهنده، عیسا زیاتر فیّرکاری ده ربارهی دۆزهخ کرد له وهی له ئاسمان، له بهر ئەوهی دهزانی ده ربارهی سزای سامناکی دۆزهخ و نایهوی کهس برواته ئەوی. باشه، با بگه رپینه وه ئینجیل و بزانیته عیسا چون خه لکانی فیّر کرد ده ربارهی دۆزهخ. کهواته ئەم چیرۆکه راسته بخوینه ده ربارهی دوو کهس که مردن. له بهشی شازدهی ئینجیلی لوقا، عیسا بۆ خه لکی دوا و فه رمووی: (لوقا ۱۶) ^{۱۹} پیاویک ده وه له مه ند بوو، جلی ئه رخه وانی و که تانی له بهر ده کرد و هه موو پۆژیکه به خووشی راده بوارد. ^{۲۰} هه ژاریکیش ناوی له

عازر بوو، له بهردهرگا که ی که وتبوو، برین لئی دابوو،
^{۲۱} په روښ بوو له و بهرماو هیه تیریت که له خوانی دهوله
 مهنده که ده که و ته خواره وه. ته نانه ت سه گیش ده هاتن
 برینه کانیان ده لیسته وه. ^{۲۲} ئیتر هه ژاره که مرد و فریسته
 بو باوه شی ئیبراهیم هه لیانگرت. دهوله مهنده که ش مرد و
 نیژرا. ^{۲۳} له جیهانی مردوو ان سه ری هه لبری و نازاری
 ده چیژیت، له دووره وه ئیبراهیمی بینی و له عازری له باوه
 ش بوو.

با که میك راوه ستین لیږه. تیگه یشتی چی پوی دا
 به سه ر پیاوه دهوله مهنده که و له عازری سوالکه ر؟
 سوالکه ره که بو کوی چوو کاتی مرد؟ یه کسه ر، گیانی
 له به هشت بوو، له حزووری خودا له و شوینه ی
 پیغه مبه ری خودا ئیبراهیم لییه تی ماوه یه کی زوره.
 پیاوه دهوله مهنده که، نه و بو کوی چوو؟ یه کسه ر
 گیانی چوو بو دوزه خ، که له نازاردا بوو له وی.

بوچی له عازری سوالکه ر چوو به هشت و پیاوه
 دهوله مهنده که چوو دوزه خ؟ یه که م شت، هه ژاری

مانای ئەو نیه که تۆ پزگارت بووه و دهوله مەندیش
مانای ئەو نیه که لەناوچووی! لەعازری هەژار، چوو
بەهشەت لەبەر ئەو هی گرنگی دەدا بە پزگاری پزگاربوون
که وا خودا لە نووسینه کانی پیغه مبه ران پرایگه یاندبوو.
سه بارهت به پیاوه دهوله مهنده کهش، ووشه ی خودای
پشت گوئی خستبوو. ئەو پیاوه دهوله مهنده وهک
زۆربه ی خه لکی ئەمپۆمانه که وا پوو خساری ئایینی له خو
ده گرن. ده زانن که یه ک خودا هه یه و نووسینه کانی
پیغه مبه ران بوونی هه یه، به لام له سه ر پزگاری دۆزه خن،
له به ر ئەو هی هه رگیز باوه رپیان به پزگاری پزگاربوون
نه بووه که وا هه موو پیغه مبه رانی خودا گه واهییان له سه ر
داوه له نووسراوه پیروژه کان. وهک پیاوه
دهوله مهنده که ی چیرۆکه که مان، کاتی خوش به سه ر
بردن و به ده ست هی نانی سامان زۆر گرن گتره ه لایان
له وه ی گوئی له ووشه ی راستی بگرن که وا ده توانی
گیانیان پزگار بکات.

با به رده وام بین له چیرۆکه که و سه رنجبده چۆن خودا

رِیگای به پیاوه دهوله مهنده که دا به کورتی له گهل
 پیغه مبه ر ئیبراهیم گفتوگو بکات، که وا له به هشت بوو.
 خودا دهیه وی ناوه رۆکی ئه و ووشانه ببینین که له لایه ن
 ئه م پیاوه ووتراوه له دۆزه خ. پهروه رداگار عیسا
 به رده وام بوو له چیرۆکه که و فه رموی، (لوقا ۱۶)
 ۳۳ له جیهانی مردوو ان سه ری هه لپری و ئازاری ده
 چیژیلت، له دووره وه ئیبراهیمی بینی و له عازری له باوه
 ش بوو. ۲۴ هاواری کرد: (باوکه ئیبراهیم، به زه ییت پی م
 دا بیته وه، له عازر بنیره تا کو سه ری په نجه ی به ئاو ته ر
 بکات و زمانم فی نک بکاته وه، وا له ناو ئه م گر ده دا ئازار
 ده چیژم.)

۲۵ ئیبراهیم وتی: (کورم، له بیرت بی ت له ژیا نته دا شته
 باشه کانی خۆت وه رگرت و له عازریش شته خرا په کان.
 ئیستا وا لی ره دلنه وایی ده کریت و تۆش ئازار ده چیژیلت.
 ۳۶ سه ره پای هه موو ئه مانه ش، بو شاییه کی گه وره له نیوان
 ئیمه و ئیوه دا قایم کراوه، تا کو ئه وان ه ی بیانه وی لی ره وه
 بو لاتان بین نه توان و که سیش له ویوه بو لای ئیمه

نه په ږټه وه. (

٢٧ ته ویش وتی: (که واته باوکه، لیت ده پارېمه وه بینیره
مالی باوکم، ٢٨ چونکه پینج برام هه یه، تا کو ئا گاداریان
بکاته وه، نه وه ک ته وانیس بو ته م شوینی ئازاردانه بین.)
٢٩ به لام ئیبراهیم پی ووت: (موسا و پیغه مبه رانیان هه یه
) ، با گوئ له وان بگرن.)

٣٠ ته ویش وتی: (نه خیر باوکه ئیبراهیم، به لام ته گهر یه
کیک له ناو مردووانه وه بچیته لایان، ته وا توبه ده که ن.)
٣١ پی ووت: (ته گهر گوئ له موسا و پیغه مبه ران نه گرن،
ته نانه ت یه کیک له ناو مردووانیس هه لستیته وه، قه ناعه
تیا ن پی ناییت.)

چیروکی پیاوه ده وله مهنده که و له عازر کو تایی پی دیت.
به راستی ته و شوینه ی پی ده وتری دوزه خ شوینیکی
سامناکه که به زه یی له وی نیه. پیاوه ده وله مهنده که ی
ناو دوزه خ له ئازاردا بو و که س نه یده توانی له
ئازاره که ی که م بکاته وه ته نانه ت به دلوپه ئاویکیش!

له وهش خراپتر، ئەو پیاووه دهوله مەند هیشتا له وێه
 ئەمڕۆ! له دۆزهخه و چاوه پوانی پۆژی دادوهری دهکات
 کاتی گیان و جهسته فریّ دهدریته ئەو شوینهی پیی
 دهوتری دهریاچهی ئاگر. ئا لهوی لهگهڵ ئەو کهسانه
 دهبیته که په یامی پیغه مبهران رته دهکه نهوه —
 موژدهی خووشی عیسانی مهسیح. نووسراوی پیروژ ئەوه
 راده گهینی کاتی ده فەرموی: (هەر کهسیک ناوی له
 په رتووکی ژیان دا نه دۆزرایه وه نووسراییت، فریدرایه
 دهریاچهی ئاگره که... به ئاگر و گوگرد... دوو کهلی
 ئازاریان بو تاهه تایه بهرز دهبیته وه. شهو و پۆژ پشوویان
 نابیته!) (ئاشکراکردن ۲۰: ۱۵، ۱۴: ۱۰، ۱۱) بیری لی
 بکه وه! هەر کهسیک ریگی پاستودروستی پزگاربوون
 پشت گوئی بخت کهوا خودا دایمه زانده وه و بچیته
 دۆزهخه وه هەرگیز ناتوانی ده رچی، هەرگیز ده رناچی، و
 ئاگره کهش هەرگیز هیور نابیته وه! هەرگیز! هەرگیز!
 تاهه تا!

هه ندی کهس پییان وایه که له پاش ئەوهی گونا هباران

ئازاريان چيڙا بۆ ماوه يهك له دۆزهخ دهرده چن و ده چنه به ههشت. به لام ئه و بپرۆكه يه هاوتاي ووشه ي خودا نيه، كه وا وهسفي دۆزهخ دهكات وهك (سزاي تاهه تايي.)

(مه تا ۲۵: ۴۶) له دهرئه نجامدا، هيچ نويزيكي نيه بۆ مردووان له نووسينه كانى پيغه مبه ران. دوعا كردن بۆ مردوو له داب و نه ريتى مرؤفه وه يه به ته واوى، به لام له ووشه ي خوداوه نيه كه ده فه رموى، وهك بۆ (مرؤف دانراوه جارليک بمرليت، دواتر لپرسينه وه يه!)

(عبرانيه كان ۹: ۲۷) دوعا كردن بۆ مردووان ناتوانى له ئازارى ئه وانه ي له دۆزهخن كه م بکاته وه و ناشتوانى پزگاريان بکات له پۆژى دادوه رى. سه بارهت به وانه ي له به هه شتن، پيويستيان به دوعاى ئيمه نيه له بهر ئه وه ي له حزوورى خودان و له به ره كه تيکى ته واون!

مه يه له كهس به قسه ي به تال فریوت بدات. هه ندى كهس ده لئین، (خودا باشه! به نده دروست ناکات بۆ ئه وه ي پاشان بيانسو تينى! به زه يى پيمان دیته وه و ده مانباته به هه شت!) ئه وانه ي به م شيوه يه قسه

ده‌که‌ن بیره‌کانیان پشت به ووشه‌ی خودا نابه‌ستی. وا ده‌لین ته‌نھا بۆ ئەوه‌ی زه‌میری خۆیان هیور بکه‌نه‌وه له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ئیراده‌ی خۆیان ریڭای پزگار بوون پشت گوئ ده‌خه‌ن که‌وا خودا دایمه‌زاندوووه. ئەگه‌ر په‌شیمان نه‌بنه‌وه له‌بیر هه‌له‌کانیان و پوو له‌خودا نه‌که‌ن و باوه‌ر به‌ریڭای راستودروستی نه‌که‌ن له‌ریڭای عیسی‌ی مه‌سیح، پوژیک ده‌زانن که‌به‌راستی دۆزه‌خ بوونی هه‌یه! به‌لام ئەو کاته زۆر دره‌نگه‌ بۆ تۆبه‌کردن!

باشه، پیاوه ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ داوای چی کرد له‌ئبراهیم؟ داوای لی کرد له‌عازر بنیری بۆ مالی باوکی و پینچ براکه‌ی ئاگادار بکاته‌وه که‌وا هیشتا نه‌مردوووه، نه‌وه ک ئەوانیش بۆ ئەم شوینی ئازاردانه یین. ئەه‌ی ئبراهیم چۆن وه‌لامی دایه‌وه؟ پیی ووت، (موسا و پیغه‌مبه‌رانیان هه‌یه، با گوئ له‌وان بگرن.) به‌لام پیاوه ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ ووتی، (نه‌خیر باوکه‌ ئبراهیم، به‌لام ئە گه‌ر یه‌کیک له‌ناو مردووانه‌وه‌ بچیته‌ لایان، ئەوا تۆبه‌ ده‌که‌ن.) ئبراهیم پیی ووت، (پیی ووت: ئەگه‌ر گوئ

له موسا و پیغه مبهران نه گرن، تهنانهت یه کیک له ناو
مردووانیش ههستیته وه، قه ناعه تی پی ناکهن.)

موژدهی خووشی پیغه مبه رانی خودا ده زانی که وا
ده توانی له دۆزه خ پزگارت بکات؟ ئەو موژده خووشه
ئەو په یامه به کورتی، بینیمان که موژدهی خووشی
پیغه مبه ران موژدهی خووشی پزگاری دهره پیروژه که یه،
ئەوهی خودا نارديه خواره وه تا کو له سهر خاچه که بمری
بو ئەوهی سزای گونا هه کانت بداته وه و پاشان له پۆژی
سییه م له مردن ههستیته وه. ئەگه به دلّت باوه پر بینتی
که وا له پینا و گونا هه کانت مرد، ئەو کاته ناچیته دۆزه خ!
ئەو موژده خووشه که وا ده توانی پزگارت بکات له
دادوهی راستو دروستی خودا.

وهک بۆمان دهر که وت له وانهی یه که مدا، خودا دۆزه خ
بو مروّف دروست نه کرد به لکو بو شهیتان و فریشته
خرابه کاره کانی. به لام گونا هی باپیره گه وره مان ئادهم
هویه ئەوه یه که هه موومان دوور له خودا له دایک ده بین،
له شانشینهی شهیتان له سهر ئەو ریگا به ره و دۆزه خ

ده پروات. بئى گومان ئەو سىرووشتە گوناھبارەى
 لەناوماندايە وامان لى دەكات بۆ تاھەتا لەناو بچين ئەگەر
 خودا چارەسەرىكى بۆمان داين نەکردايە، و لەبەر
 ئەوھى سزای گوناھ مردن و ئاگرى تاھەتاييە. بە ھيژى
 خۆمان ھيچ دەسەلاتىكى پزگار بون لە دۆزەخمان نيە!
 بەلام، سوپاسى خودا دەكەين كە پلانئىكى دارشت كەوا
 پيى بتوانى لە گوناھەكانمان خۆش بىت! ئەو پلانى
 چيە؟ مردنى مەسىحى پيرۆزە. خودا سزای
 گوناھەكانمانى خستە سەر عيسا كاتى لەسەر خاچەكە
 مرد. وەك نووسراوہ: ئەوھى گوناھى نەدەناسى خودا
 لە پيئاوى ئيمە كردييە گوناھ، تاكو لە ئەودا ببينە
 راستودروستى خودا! (۲ كۆرنسۆس ۵: ۲۱)

بينيمان چۆن خەلك عيسايان ئازار و ئەشكەنجە دا، بە
 قامچيان كرد و تانجىكى دپكاوييان لە سەرى كرد،
 سوکايەتییان پى کرد و پەلامارى دەم و چاويان دا،
 تفيان لى کرد، و بزمارپيژيان کرد لەسەر خاچىك! خودا
 ريگای دا خەلك بەخرابى مامەلە لەگەل مەسىحى بئى

گوناھ بکەن بۆ ئەوی پیمان نیشان بدات گوناھەکانمان
 شایەنی چ سزایەکە. ھەموو ئەو شتانە ی خەلکی بە
 عیسیان کرد - شایەنی ئیمە یە لەبەر گوناھەکانمان.
 بەلام خودا، لەبەر خۆشەویستی یە مەزنەکە ی بۆمان،
 سزای گوناھەکانمانی خستە سەر مەسیحی پیروژ، کورە
 خۆشەویستە تاهەتاییەکە ی. لەبیرت بیّت، ئازارەکانی
 عیسا لەسەر خاچەکە سنووردار نەبوو بەوہ ی مروّف
 پیمان کرد. نووسراوہ پیروژەکانی پیغەمبەران پیمان
 نیشان دەدات کە کاتی عیسا ئازاری دەچیژا لەسەر
 خاچەکە، خودا خۆی ئازاریکی خستە سەری کەوا
 میشکی مروّف لیی تیناگات. خودا سزای گوناھەکانی
 ئیمە ی خستە سەری، ئەویش دۆزەخە ی ئیمە!
 پیغەمبەر ئە یوب پیش بینی سەختی ئازارەکانی کرد
 کەوا مەسیح دەچیژی لەخوداوە کاتی نووسی، خودا
 منی دا بەدەست زۆردارەوہ و بۆ بەردەستی خراپەکار
 فریدام...تووڕەبیەکە ی پەلاماریدام و چەوساندمیەوہ،
 ددانەکانی لیم جیرکردەوہ، دوژمنەکەم چاوی تیپپیووم!

سزاي گوناھ مردن و پوو به پوو بوونەوھى تورپھى
خودايە و چوونە ناو تاريكى دۆزەخ، لەو شوينەى خودا
دەنيړى ھەموو ئەوانەى رەتيان کردەوھ باوهر به ئينجيل
بينن! بەلام عيسا تورپھى خوداي لە شوينى ئيمە
کيشا، تاكو بتوانين نيعمەتى خودا وەر بگرين. وەك
خويندمانەوھ، کاتى عيسا دەمرد لەسەر خاچەکە ھەموو
خاکەکە تاريک بوو وەك دۆزەخ – لە نيۆه پۆھ تاكو
کاتر ميّر سى. لەو کاتر ميّرانەدا، عيسا بە دەنگيکى بەرز
ھاواری کرد، (خوداي من، خوداي من، بۆ وازت لى
ھينام) بۆچى خودا وازى لە مەسيحى، خوشەويستى
لەسەر خاچەکە کرد؟ گوناھەکانمان ھۆيەکەيە! کاتى
عيسا لەسەر خاچەکە بوو، خودا سزاي گوناھەکانى
ئيمەى خستە سەر ئەو، دۆزەخى ئيمە! ئەمە ئەو
پراستىيە بنچينەيىيە کەوا ئەقلمان ناتوانى بەتەواوى
ليى تى بگات. بەلام، ئەوھى کە بەتەواوى بى گومانە
ئەوھى ئەگەر بەپراستى باوهر بە پەروردگار عيسا

بېنى، ئەوا پزگارت دەبىت و ھەرگىز ناچىتە دۆزەخ
 لەبەر ئەوھى خودا بەراستودرووست داتدەنا لەسەر
 بنەماى قوربانى جىگىرى پزگارى دەرەكە. وەك بەرخى
 قوربانىيەكە، كەوا كۆپەكەى ئىبراھىمى پزگار كرد،
 عىساي مەسىح مرد تاكو پزگارت بكات لە مردن كەوا
 ھەرگىز كۆتايى نايات لەو شوينەى پىي دەوترى دۆزەخ!
 خودا دۆزەخى تۆى خستە سەر عىساي مەسىح.
 باوھرت بەمە ھەيە؟ باوھرت ھەيە كە عىساي مەسىح،
 راستودرووستەكە، قەردى گوناھەكانتى دايەوھ؟ ياخود
 دەچىە دۆزەخ تاكو خۆت قەردى گوناھەكانى خۆت
 بدەيتەوھ تاھەتا؟ خۆت بپيار بدە. چى ھەلدەبژىرى؟
 بەھەشت؟ ياخود دۆزەخ؟

خوداش بەرەكەتدارت بكات. بەم ووشە سامناكانەى
 پەروردگار عىسا مال ئاوايىت لى دەكەين: (لە دەرگاى
 تەسك برۆنە ژوورەوھ، چونكە دەرگاىيەكى بەرىن و
 پىگايەكى پانە ئەوھى بەرەو لەناوچوون دەپروات،
 زۆرن ئەوانەى پىي دا دەچنە ژوورەوھ. بەلام تەسكە

دهرگا و تهنکه نهو پړیگایه‌ی بهرهو ژیان ده‌چیت، کهم
که‌سیش ده‌یدۆزیته‌وه. (مه‌تا ۷: ۱۳، ۱۴)